

A Vitéz Lelkek 25. évfordulójára érkezett városunkba a Karinthy-gyűrűs humorista, akivel az elmúlt évekről, a diákszínjátszókról és persze szakmájáról is beszélgettünk. **Maksa Zoltán** felmenői közt székelyek is vannak, de vajdasági és pesti tréfa is ötvöződik a poénjaiban.

Hogyan lesz a vegyészlaboránsból humorista?

Lassú folyamat volt, és nem volt istenigazából elhatározva soha, hozta az élet. Egész általános iskola elejétől tölt engem a kultúra felé valahogy a sorsom. Már alsó tagozatban, voltam vagy harmadikos, cikket írtam a Holdról az iskolaújságba, akkor még komolyan. A tanári kart teljesen váratlanul érte és sokkolta őket ez a megnyilvánulásom, de egyértelmű sikert aratott.

Ötödikben jelentek meg az első humorosnak gondolt apróhirdetéseim, még a matekfüzet hátuljában, amit így óra alatt kitaláltam, mert rohadtul unatkoztam. „Kufu fáraó felvesz rabszolgákat. Piramisépítés köztelező, megjelenés halotti bizonyítvánnyal” – ilyen eszméletlen humoros dolgok voltak. „Defektes úthenger eladó” – meg ilyenek. Anyámék simogatták a fejemet, hogy majd elmúlik.

